

<Titel>Veelgestelde vragen

<introtext>Openbaarheid bij en na overbrenging

Deze pagina werkt thema's nader uit die samenhangen met openbaarheid bij en na overbrenging onder de nieuwe Archiefwet. Dit gebeurt aan de hand van een aantal vragen die vaak terugkomen. Daarnaast worden de belangrijkste wetten en verdragen op het gebied van openbaarheid op een rijtje gezet.

<uitklapmenu>Wanneer is de Woo van toepassing en wanneer de Archiefwet?

De Wet open overheid (Woo) is van toepassing op overheidsdocumenten die nog niet naar een archiefdienst zijn overgebracht. Na overbrenging is de Woo niet meer van toepassing, dan geldt het openbaarheidsregime van de Archiefwet. Dan is de overheidsinformatie in principe openbaar, tenzij er een openbaarheidsbeperking is toegepast. In dat laatste geval. Als de informatie beperkt openbaar is, kunnen burgers bij de archiefdienst een verzoek om inzage indienen.

Voordat overheidsdocumenten overgebracht worden, kunnen ze onder de Woo al openbaar gemaakt zijn. Houd daarbij twee dingen in de gaten:

- De Woo maakt onderscheid tussen *actieve openbaarmaking* (op initiatief van het overheidsorgaan, ten dele omdat het verplichte documentcategorieën zijn) en *passieve openbaarmaking* (op verzoek van aanvrager).
- De Woo maakt het mogelijk om informatie niet te verstrekken. Dit kan op basis van een aantal weigeringsgronden. De beperkingsgronden in de Archiefwet sluiten nauw aan op de weigeringsgronden uit de Woo.

<uitklapmenu>Wat is het verschil in openbaarheid onder de Woo in vergelijking tot de Archiefwet?

Openbaarmaking onder de Woo impliceert ook publicatie op internet. Documenten die openbaar zijn na overbrenging onder de Archiefwet zijn altijd ter inzage, maar worden niet altijd gepubliceerd. Daarnaast kan onder de Woo een gedeelte van een document of dossier openbaar zijn gemaakt; overbrenging zonder openbaarheidsbeperking maakt alle documenten integraal toegankelijk.

<uitklapmenu>Wat is het verschil tussen de weigeringsgronden uit de Woo en de beperkingsgronden uit de Archiefwet?

De beperkingsgronden uit de Archiefwet sluiten aan op de weigeringsgronden uit de Woo. Hierdoor is het eenvoudiger om bij overbrenging mogelijke openbaarheidsbeperkingen te bepalen. Geregistreerde weigeringsgronden uit de Woo dienen bij overbrenging als indicatie. Een nieuwe afweging is bij overbrenging vereist. Bij deze afweging kan een eerder geldende weigeringsgrond uit de Woo in de overweging worden meegenomen.

Twee weigeringsgronden uit de Woo zijn niet overgenomen als beperkingsgrond onder de Archiefwet.

- **Persoonlijke beleidsopvattingen** (art. 5.2 Woo). Vanwege het tijdsverloop is deze weigeringsgrond op het moment van overbrenging niet meer relevant.
- **Onevenredige benadeling** (art. 5.1 lid 5). Dit was wel een grond onder de Archiefwet 1995, maar de andere Woo-gronden die in de Archiefwet zijn overgenomen, worden beschouwd als specificering van deze bredere grond.

<uitklapmenu> Moeten de nieuwe beperkingsgronden worden toegepast op eerder overgebracht archief?

Nee, de beperkingsgronden uit de Archiefwet 1995 hoeven niet te worden gewijzigd in een van de veertien beperkingsgronden uit de nieuwe Archiefwet. De Besluiten beperking

openbaarheid die op basis van de Archiefwet 1995 genomen zijn, blijven gelden. De nieuwe wet heeft geen terugwerkende kracht. Zolang de onder de Archiefwet 1995 opgelegde beperkingstermijnen niet verlopen zijn, bestaan de oude en nieuwe beperkingsgronden naast elkaar.

<uitklapmenu>Vanaf welk moment worden voor documenten de termijnen voor overbrenging en openbaarheidsbeperking gerekend?

De termijn voor overbrenging en voor eventuele openbaarheidsbeperkingen worden in beginsel gerekend vanaf het moment dat documenten door een overheidsorgaan worden gecreëerd (medewerkers maken zelf documenten aan) of ontvangen (bijvoorbeeld: een burger dient online een formulier in).

De Archiefwet drukt dit uit door het te hebben over documenten die overgebracht moeten worden wanneer ze <link naar art. 5.4>**ouder zijn** dan tien jaar. Ook spreekt de Archiefwet over openbaarheidsbeperkingen die niet van toepassing zijn op documenten die <link naar art 7.4>**ouder zijn** dan twintig jaar.

Dat deze termijnen gerekend worden vanaf creatie of ontvangst, wordt benadrukt in de toelichting die toegevoegd is aan het wetsvoorstel voor de nieuwe Archiefwet. In de <link>[Memorie van Toelichting](#) staat bijvoorbeeld:

“De overbrengingstermijn telt vanaf het moment van creatie of ontvangst van een document.” (p. 85)

Dat ook maximale beperkingstermijnen vanaf creatie gerekend moeten worden, blijkt uit de reactie van de Minister op vragen van leden van de vaste Kamercommissie voor Onderwijs, Cultuur en Wetenschap:

“Het startmoment voor de maximale beperkingsduur is in dit wetsvoorstel bovendien expliciet gekoppeld aan het moment van creatie of ontvangst van het document. De termijn start dus niet pas na overbrenging, of na sluiting van een dossier, zoals nu vaak gebruikelijk.” ([Nota naar aanleiding van het nader verslag](#), p. 3)

De [memorie van toelichting](#) (p. 91) werkt dit rekenkundig uit voor beperkingsgronden met een maximale beperkingstermijn van twintig jaar:

“Voor de overige beperkingsgronden (...) is voorzien in een kortere beperkingstermijn van twintig jaar. **Dit biedt met de verkorte overbrengingstermijn de mogelijkheid om de openbaarheid van documenten in beginsel nog gedurende tien jaar na overbrenging te beperken.**”

De Memorie van toelichting beschrijft hier een scenario waarin een document tien jaar na creatie wordt overgebracht naar een archiefdienst. Nog eens tien jaar later (dus twintig jaar na creatie) vervallen eventuele beperkingen in de openbaarheid.

De achterliggende reden bij deze keuze is dat openbaarheid het uitgangspunt is. Door van het moment van creatie uit te gaan, en niet van een later moment, worden documenten eerder openbaar. Verder speelt mee dat de creatiedatum (zeker bij digitale documenten) helder wordt vastgelegd, terwijl een moment zoals de sluiting van een dossier minder duidelijk te bepalen kan zijn.

<uitklapmenu>Hoe zit dat dan met dossiers die een periode van meerdere jaren beslaan?

De termijnen voor overbrenging en openbaarheidsbeperking worden geteld vanaf het moment van creatie of ontvangst van documenten. In de praktijk worden vaak dossiers overgebracht die een periode van meerdere jaren beslaan. In dat geval worden termijnen voor overbrenging en openbaarheidsbeperking gerekend vanaf de creatie van **het oudste document binnen een dossier**. Hiermee wordt voorkomen dat die oudere documenten later worden overgebracht dan is toegestaan, of dat een openbaarheidsbeperking langer van toepassing is dan is toegestaan.

Voor documenten die deel uitmaken van langer lopende zaken en die nog nodig zijn voor de bedrijfsvoering is het mogelijk om opschorting van overbrenging aan te vragen.

<kop>Vaker en fijnmaziger overbrengen

De onderliggende gedachte bij het wetsvoorstel is dat technologische ontwikkelingen het mogelijk maken om digitale archieven fijnmaziger te beheren.

“Bij digitale documenten kan het aggregatieniveau van het geheel van gegevens dat als document wordt aangemerkt overigens verschillen. Afhankelijk van de context waarin de informatie wordt gebruikt en beheerd kan dat aggregatieniveau hoger (bijvoorbeeld een zaakdossier) of lager zijn (bijvoorbeeld afzonderlijke webpagina’s of aparte sets databasegegevens).” – [Memorie van Toelichting](#), p. 68

Een database kan bijvoorbeeld deels openbaar worden, en deels afgeschermd:

“Bij databases is het bijvoorbeeld mogelijk deze zo in te richten dat aan verschillende daarin opgenomen gegevens verschillende openbaarheidsniveaus worden toegekend.” – [Memorie van Toelichting](#), p. 30.

Bij het inrichten van informatiesystemen en het overbrengen van digitale archieven kunnen zorgdragers er dus voor kiezen om metagegevens op een specifiek niveau aan te brengen. Door een lager aggregatieniveau te kiezen, kunnen ze aan jongere documenten een eigen, langere beperkingstermijn toekennen. Als ze een lager aggregatieniveau kiezen, kunnen overheidsorganen jongere documenten ook later overbrengen.

Ook rondom de frequentie van overbrenging is de verwachting dat de techniek rondom digitale archieven verandering teweeg zal brengen:

“Voor digitale overbrenging is een dergelijke lange uitloop niet logisch en is het juist efficiënt om een kort-cyclisch en routinematig proces in te richten om documenten vanuit bedrijfssystemen over te zetten of te exporteren naar het beheersysteem van de archiefdienst.” – [Memorie van Toelichting](#), p. 50

<uitklapmenu> Kun je na overbrenging nog spreken van een documentenstelsel versus een informatiestelsel?

De Woo is gebaseerd op een *informatiestelsel*. Dat betekent bijvoorbeeld dat de overheid binnen een document specifieke informatie kan lakken, en de rest van het document wel beschikbaar kan stellen. Het openbaarheidsregime van de Archiefwet is primair een *documentenstelsel*. Dat wil zeggen dat archiefdiensten documenten beheren die in hun geheel openbaar zijn, of in hun geheel beperkt openbaar.

Deze verschillende regimes, waarbij onder de Woo documenten ook deels beschikbaar gesteld kunnen worden, terwijl archiefdiensten nu een binaire keuze maken bij verzoeken om inzage in beperkt openbare documenten: wel of niet. Dit zou als gevolg kunnen hebben dat documenten er na overbrenging in openbaarheid op achteruit gaan ten opzichte van het Woo-regime.

Daarom is met de nieuwe Archiefwet bovenop het documentenstelsel ingevoerd dat in het geval een inzageverzoek niet gehonoreerd kan worden, archiefdiensten kijken of informatie uit beperkt openbare documenten in andere vorm verstrekt kunnen worden. De strikte scheiding tussen een informatiestelsel en een documentenstelsel geldt dus niet langer. Dat geeft een andere dynamiek bij het toekennen van een beperking aan de openbaarheid. De mogelijkheid tot inzage in andere vorm geldt ook voor archief dat onder de Archiefwet 1995 is overgebracht.

<uitklapmenu> Hoe staat het met openbaarheid bij een ontheffing van overbrenging?

In de nieuwe Archiefwet is het voor een verantwoordelijk overheidsorgaan mogelijk om ontheffing te krijgen van de overbrengingsverplichting. Dat kan alleen in bijzondere omstandigheden en onder voorwaarden <link naar art. 5.6 Archiefbesluit>. Om zichtbaar en transparant te maken voor de burger waar informatie zich bevindt, zullen ontheffingsbesluiten worden gepubliceerd.

Een ontheffing wordt niet per organisatie, maar per gegevensverzameling verleend. Het kan bijvoorbeeld gaan om een dataset die nog aangevuld wordt en die voor de bedrijfsvoering onmisbaar is. Een ontheffing kan worden ingetrokken als de organisatie niet meer aan de gestelde eisen voldoet.

Een van de voorwaarden voor een ontheffing is dat het verantwoordelijk overheidsorgaan een 'adequate voorziening' treft voor de beschikbaarstelling van documenten. De toegankelijkheid moet zo vergelijkbaar zijn als mogelijk met de situatie van overbrenging naar een archiefdienst, zodat de informatiepositie van de burger niet benadeeld wordt door een ontheffingsverlening.

Voor een gegevensverzameling waarvoor ontheffing is verleend, blijft een sectorspecifieke wet of de Woo gelden. Om onderzoek in deze fase zo goed mogelijk te faciliteren, bevat ook de Woo een <link naar art 5.7> bepaling over historisch, statistisch, wetenschappelijk of journalistiek onderzoek.

<uitklapmenu> Hoe verhouden de AVG en de Archiefwet zich tot elkaar?

De AVG en de Archiefwet zijn complementair. De AVG gaat als Europese verordening boven de Nederlandse Archiefwet. De AVG laat echter ruimte om in nationale wetgeving nadere regels te stellen. Dit is in Nederland onder andere in de Archiefwet gebeurd. Naleving van de Archiefwet betekent dus tevens naleving van bepaalde verplichtingen uit de AVG. De <link> beperkingsgronden en -termijnen in de Archiefwet zijn op de AVG aangepast. Voor de dienstverlening van documenten met bijzondere persoonsgegevens baseren archiefdiensten hun procedure op artikel 24 UAVG. Archivarissen passen dus diverse wetten in samenhang toe. Het Nationaal Archief licht dit nader toe <link> [in een zoekhulp](#).

De Archiefwet heeft als principe 'openbaar, tenzij...'. De AVG schrijft voor 'geen bijzondere persoonsgegevens verwerken, tenzij...'. Dit kan leiden tot spanningen met de doelen die Archiefwet nastreeft:

- Persoonsgegevens kunnen noodzakelijk zijn om informatie te interpreteren;
- Door persoonsgegevens te verwijderen, tast je de authenticiteit van documenten aan. De informatie wordt zowel onbruikbaar voor de bedrijfsvoering van de overheid als voor het afleggen van verantwoording. Hetzelfde geldt voor de burger die zijn informatie zonder persoonsgegevens niet kan gebruiken om een recht te bewijzen.

Goed om te weten is dat de AVG ruimte biedt voor archivering in het algemeen belang. Voor de verwerking van persoonsgegevens is een grondslag in de AVG vereist, zoals een

wettelijke verplichting. Verdere verwerkingen voor wetenschappelijk en historisch onderzoek, statistische doeleinden en archivering in het algemeen belang worden in de AVG verenigbaar geacht met het oorspronkelijke verzameldoel. 'Verdere verwerking' met het oog op archivering valt onder het beginsel van doelbinding, dat zegt dat persoonsgegevens alleen voor 'welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verwerkt' (AVG, art. 5.1.b). Hiervoor zijn wel passende technische en organisatorische maatregelen nodig om de rechten en vrijheden van de betrokkene te beschermen.

Raadpleeg de [handreiking 'Weten of Vergeten' \(2020\)](#) van KVAN voor meer informatie over de samenhang in de uitvoering van de AVG en Archiefwet. Van deze handreiking is sinds 2024 een [verkorte versie beschikbaar](#).

<uitklapmenu> **Wat zijn de belangrijkste verschillen tussen de nieuwe Archiefwet en de Archiefwet 1995 op het gebied van openbaarheid?**

De nieuwe Archiefwet wijkt op verschillende punten af van de Archiefwet 1995. Er zijn verschillen in terminologie. In plaats van *zorgdragers* die *archiefbescheiden* overbrengen naar een *archiefbewaarplaats* heeft de nieuwe Archiefwet het over *verantwoordelijke overheidsorganen* die *documenten* overbrengen naar *archiefdiensten*. Ook op het gebied van openbaarheid zijn er belangrijke wijzigingen.

Wijziging	Toelichting
Uitgesplitste beperkingsgronden	De Archiefwet 1995 had drie brede beperkingsgronden, de nieuwe Archiefwet heeft veertien specifiekere gronden. Hiermee sluit de Archiefwet aan bij de Woo. De uitsplitsing in gronden verplicht overheidsorganen om bij overbrenging specifieker te onderbouwen waarom documenten beperkt moeten worden in openbaarheid.
Mogelijkheid tot stapelen	De nieuwe Archiefwet maakt het mogelijk om de openbaarheid van informatie te beperken op basis van meer dan een beperkingsgrond. Het gebruik van iedere afzonderlijke beperkingsgrond moet goed gemotiveerd worden. Het combineren van beperkingsgronden wordt 'stapelen' genoemd. Onder de Archiefwet 1995 gebeurde dat nauwelijks en was het geen expliciete mogelijkheid. Doel van deze verandering is onder meer om beter in kaart te brengen waarom een openbaarheidsbeperking is aangebracht, zodat een archiefdienst een inzageverzoek beter kan beoordelen. <link naar Stappenplan Bepalen Openbaarheidsbeperkingen>Meer over praktische overwegingen bij het stapelen.
Verkorte overbrengingstermijn	In de nieuwe Archiefwet staat een overbrengingstermijn van 10 jaar. In de Archiefwet 1995 was dit 20 jaar. Het doel van deze wijziging is om informatie sneller openbaar te maken. En door eerder over te brengen komt overheidsinformatie eerder in beheer bij archiefdiensten. Die hebben de meeste expertise in huis op het gebied van het <link>duurzaam toegankelijk maken van overheidsinformatie.

Wijziging	Toelichting
Overbrengingstermijnen en beperkingstermijnen gerekend vanaf creatie	<p>Onder de Archiefwet 1995 bestaat de praktijk om overbrengingstermijnen en beperkingstermijnen te berekenen vanaf het sluiten van een dossier. Het gaat hier om een praktische keuze bij de uitvoering, in de wet zelf staat dat de zorgdrager archiefbescheiden overbrengt "die niet voor vernietiging in aanmerking komen en ouder zijn dan twintig jaar".</p> <p>Bij het opstellen van de nieuwe Archiefwet heeft de wetgever <link naar vraag hierover>duidelijk gemaakt dat de termijnen voor overbrenging en openbaarheidsbeperking gerekend worden vanaf het moment dat documenten door een overheidsorganisatie gecreëerd of ontvangen worden. Bij Dossiers met meerdere documenten en een looptijd van meerdere jaren, worden termijnen gerekend <link naar vraag hierover> vanaf het oudste document.</p>

<Subpagina>Overzicht wetten en verdragen

<introtext>Openbaarheid bij en na overbrenging

In deze handreiking staat de Archiefwet centraal. Die wet regelt namelijk dat je bij overbrenging naar een archiefdienst openbaarheidsbeperkingen kunt aanbrengen (en: hoe je dat moet doen). Maar de Archiefwet is niet de enige relevante wet. De Archiefwet bestaat in de context van andere belangrijke informatiewetten en internationale verdragen. Denk aan de Wet open overheid (Woo) en de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG).

Hoe de Archiefwet zich tot andere wetgeving verhoudt, wordt op deze pagina uitgewerkt.

<uitklapmenu>Archiefwet

De Archiefwet is de breedste informatiewet. Zij geldt vanaf het ontstaan van documenten. De Archiefwet eist duurzame toegankelijkheid voor de gehele levensduur van de informatie <link naar het DUTO-raamwerk>. In de Archiefwet komt ook de waardering en selectie van overheidsinformatie aan bod <link handreiking waardering en selectie>. Niet alle gecreëerde overheidsinformatie wordt blijvend bewaard. Alleen blijvend te bewaren informatie wordt overgebracht. Vóór overbrenging geldt andere wetgeving als het gaat om inzage of informatieverstrekking. Na overbrenging is de Archiefwet de belangrijkste wet.

Na overbrenging naar een archiefdienst zijn documenten in principe openbaar. Dit is het uitgangspunt van de Archiefwet. In sommige gevallen kan het nodig zijn om de openbaarheid te beperken. Dit kan alleen op basis van een <link naar module Openbaarheidsbeperkingen>beperkingsgrond. Dit moet worden vastgelegd in een gemotiveerd beperkingsbesluit <link stappenplan>, dat bij de verklaring van overbrenging hoort.

<uitklapmenu>Wet open overheid

Openbaarheid van bestuur is een grondrecht, de Wet open overheid (Woo) geeft de burger recht op publieke informatie. Deze wet verplicht overheidsorganisaties om zich in te spannen voor de openbaarmaking van hun informatie. Daarbij wordt onderscheid gemaakt tussen actieve en passieve openbaarmaking:

- Actieve openbaarmaking wil zeggen: op eigen initiatief van het overheidsorgaan.

- Passieve openbaarmaking gebeurt op verzoek. Verzoekers hoeven niet te motiveren welk belang ze hierbij hebben

De Woo kent een aantal weigeringsgronden voor het verstrekken van informatie aan verzoekers. Deze weigeringsgronden sluiten nauw aan op de <link naar uitleg in module Openbaarheidsbeperkingen> beperkingsgronden in de Archiefwet. De Woo is niet van toepassing op documenten die zijn overgebracht naar een archiefdienst.

<uitklapmenu> Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG)

De [Algemene Verordening Gegevensbescherming](#) (AVG) is een Europese verordening uit 2018. De AVG heeft betrekking op de verwerking van persoonsgegevens in documenten voor én na overbrenging. De AVG hanteert een brede definitie van "verwerken". Hiermee wordt onder andere bedoeld:

• verzamelen	• raadplegen
• vastleggen	• gebruiken
• opslaan	• verstrekken
• wijzigen	• wissen,
• opvragen	• vernietigen

De wet raakt elke organisatie waarin persoonsgegevens omgaan. Bedrijven, verenigingen en zeker ook overheidsorganisaties.

In de AVG is ook ruimte geboden aan lidstaten om voor specifieke situaties nadere wet- of regelgeving aan te nemen. In Nederland is deze nader toegespitste wetgeving vastgelegd in de <link>Uitvoeringswet Algemene Verordening Gegevensbescherming (UAVG).

<kop> Persoonsgegevens onder de AVG

Onder persoonsgegevens verstaat de AVG persoonsgegevens in een gestructureerd geheel waarin ze gemakkelijk op een makkelijke manier terug te vinden zijn, zoals dossiers op naam of alfabetische lijsten. Dus geen losse persoonsgegevens in een lopende tekst op papier.

<kop> Gewone en bijzondere persoonsgegevens

De AVG maakt onderscheid tussen gewone en bijzondere persoonsgegevens.

- Gewone persoonsgegevens zijn bijvoorbeeld adres en leeftijd.
- Bijzondere persoonsgegevens hebben betrekking op iemands ras, gezondheid, geloof of levensovertuiging en politieke gezindheid. Strafrechtelijke of genetische persoonsgegevens vallen onder een vergelijkbaar regime.

Of een persoonsgegeven gewoon of bijzonder is, kan afhankelijk zijn van de omstandigheden. Een adres is op zichzelf geen bijzonder persoonsgegeven, maar wanneer iemands adres dat van een psychiatrische inrichting is, zegt dit iets over de gezondheid. Voor de verwerking van bijzondere persoonsgegevens gelden strengere regels.

<uitklapmenu> Algemene wet bestuursrecht

In de [Algemene wet bestuursrecht](#) (Awb) zijn de algemene beginselen van behoorlijk bestuur vastgelegd. De Awb stelt daarom regels aan besluiten van bestuursorganen. Deze hebben onder andere betrekking op de bevoegdheid tot het nemen van besluiten, maar ook op de voorbereiding, de belangenafweging, de motivatie en de bekendmaking van een besluit. Besluiten moeten dus voldoen aan de procedurevoorschriften van de Archiefwet én aan de algemene bestuursrechtelijke regels van de Awb.

Wanneer een verantwoordelijk overheidsorgaan een besluit tot het stellen van beperkingen aan de openbaarheid neemt, dan is dit een besluit van algemene strekking

in de zin van de Awb. Het besluit moet daarom voldoen aan de Awb-procedurebepalingen, zoals de motivatie- en de publicatieplicht.

Bij de bekendmaking van het besluit wordt opgenomen door wie, binnen welke termijn en bij welk orgaan bezwaar gemaakt kan worden, of beroep ingesteld kan worden. Dit heet een rechtsmiddelenclausule. De procedure voor het opstellen van de openbaarheidsbeperkingen (of de opheffing hiervan) moet een overzicht opleveren, waarmee bij de publicatie van het besluit redelijkerwijs kenbaar wordt gemaakt welke documenten het betreft. Met andere woorden: een gemiddelde lezer moet kunnen begrijpen om welke categorieën documenten het gaat. Als bijvoorbeeld het besluit een verwijzing naar nummers in een archieftoegang bevat, dan zal voor de lezer duidelijk moeten zijn waar die archieftoegang (online of op papier) beschikbaar is.

Volgens de Awb mag een verantwoordelijk overheidsorgaan afwijken van een advies, maar dit moet dan gemotiveerd worden. Burgers kunnen tegen het besluit bezwaar maken. Daarom is het van belang dat het advies van de archivaris schriftelijk is uitgebracht en zo meegewogen kan worden in de behandeling van het bezwaar. In het <link>Stappenplan Besluit Beperking Openbaarheid lees je meer over het besluit tot het nemen van een openbaarheidsbeperking en het advies van de archivaris.

<uitklapmenu> Verdrag betreffende toegang tot informatie, inspraak in besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden (Verdrag van Aarhus)

Het <link> verdrag van Aarhus (1998, door Nederland geratificeerd in 2004) heeft het beschermen van de leefomgeving als doel. Het verdrag beschouwt toegang tot milieu-informatie als een belangrijke voorwaarde daarvoor. Bij het maken van afwegingen over openbaarheid wordt dus een bijzonder belang gehecht aan de openbaarheid van milieu-informatie. Milieu-informatie is alle informatie in geschreven, visuele, auditieve, elektronische of enige andere materiële vorm over:

1. De toestand van elementen van het milieu, zoals lucht en atmosfeer;
2. Factoren, zoals stoffen en straling;
3. Bestuurlijke maatregelen, milieuakkoorden, beleid etc. die de elementen van het milieu raken;
4. Toestand van de menselijke gezondheid en veiligheid, de menselijke levensomstandigheden en cultureel waardevolle gebieden voor zover deze kunnen worden aangetast door de toestand van het milieu.

Ook emissie-informatie valt onder milieu-informatie. Meer informatie vind je in de <link> Handreiking openbaarheid van milieu-informatie en emissiegegevens.

<uitklapmenu> Verdrag inzake de internationale burgerluchtvaart (Verdrag van Chicago)

Het <link>verdrag inzake de internationale burgerluchtvaart (het verdrag van Chicago of ICAO-verdrag) stelt eisen aan de openbaarheid van informatie betreffende luchtvaartongevallen. De informatie die verzameld is in het kader van het onderzoek naar het luchtvaartongevallen mag volgens dit verdrag uitsluitend gebruikt worden ter bevordering van de luchtvaartveiligheid. Als verantwoordelijke overheidsorganen dergelijke documenten overbrengen, selecteren ze een absolute beperkingsgrond (in de meeste gevallen: <link>Veiligheid van de staat) uit de Archiefwet om tegemoet te komen aan de vereisten onder dit verdrag.